

Marea prietenie

Sărbătorirea Lunii prieteniei romino-sovietice a devenit o tradiție scumpă întregului nostru popor. Șirul de manifestări ce vor avea loc în cursul acestei luni coincide de fapt în țara noastră cu pregătirile pentru aniversarea Marelui Octombrie, memorabila dată când, pentru prima oară în istoria omenirii clasa muncitoare din Rusia a luat puterea și, în alianță cu țărănimea, umăr la umăr cu popoarele altădată crunt asuprite de țarism, a pornit temeinic la construirea unei orânduiri fără precedent, orînduire în care nu mai există exploatarea omului de către om.

În împrejurările grele ale dominației burghezo-moșierești în România, în vremurile când un cuvînt drept spus despre U.R.S.S. era considerat crimă, comuniștii dovedeau că singura politică cu adevărat corespunzătoare intereselor poporului român este aceea a înțelegerii și prieteniei cu marele ei vecin de la Răsărit, politica alianței sincere cu Uniunea Sovietică, singura țară de unde putea veni un sprijin real și dezinteresat împotriva puterilor imperialiste și mai ales împotriva hitlerismului care pregătea invadarea și subjugația țării.

Această politică de prietenie și alianță a devenit faptă după istorica insurecție armată organizată și condusă de Partidul Comunist Român, în condițiile ofensivei vijelioase a armatelor sovietice, când poporul român a reușit să scuture jugul fascist și să-și ia soarta în propriile sale mâini. Au trecut de atunci 16 ani. Un timp relativ scurt. În vremea aceasta, însă, țara noastră s-a schimbat din temelii. Precum constata în vara acestui an Congresul al III-lea al P.M.R., în Republica Populară Română a fost creată baza economică a socialismului, avem o industrie socialistă în plină dezvoltare, cooperativizarea agriculturii este în linia generală înfăptuită, chiaburimea a fost lichidată, punându-se astfel capăt pentru totdeauna exploatarea omului de către om în țara noastră. Toate aceste victorii de însemnătate istorică au fost obținute de oamenii muncii avînd o călăuză sigură, credincioasă atotbiruitoarei învățături marxist-leniniste, cu o linie politică justă — Partidul Muncitoresc Român.

În toți anii aceștia P.M.R. a călăuzit oamenii muncii din țara noastră să învețe mereu din inepuizabilul tezaur al experienței sovietice. Poporul nostru a simțit necontenit ajutorul dezinteresat și multilateral al marii noastre vecine și prietene. Era vorba și de lupta cu urmările războiului, când industria trebuia refăcută, era vorba și de seceta cumplită care lovise țara, dar mai cu seamă apoi era vorba de începerea construcției socialiste, a industrializării, a electricării, făuririi de noi ramuri industriale, valorificării bogățiilor naționale ale țării. U.R.S.S. ne-a împărtășit din plin din experiența sa în domeniul științei și tehnicii, a organizării economiei, în toate ramurile culturii și artei. Colaborarea frățească, pe bază de egalitate și respect reciproc, a fost și este un sprijin real și temeinic în munca avîntată a poporului român care simțea și simte mereu alături prietenul de nădejde, marele popor sovietic. Iată de ce poporul român nutrește o dragoste fierbinte și o prietenie sinceră față de oamenii sovietici, constructori

N. MORARU

(Continuare în pag. a 2-a)

Un aspect de la sosirea invitaților la dejunul oferit de conducătorul delegației sovietice, N. S. Hrușciov în cinstea conducătorilor unor delegații la sesiunea O.N.U. În primul plan al fotografiei, de la stînga spre dreapta, tovarășii: Todor Jivkov, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Nikita Sergheevici Hrușciov.

OMENIREA MERGE ÎNAINTE SPRE SOCIALISM, SPRE PACE

Declarația tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej făcută corespondenților ziarului „Izvestia”

În legătură cu editarea unei a doua cărți „O zi în lume”, corespondenții din New York al ziarului „Izvestia” s-au adresat conducătorilor unor delegații care participă la lucrările celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., cu rugămintea de a le împărtăși gândurile și impresiile despre această zi.

Prima ediție a acestei cărți a apărut în urmă cu un sfert de veac din inițiativa lui Maxim Gorki și a cuprins relatări asupra evenimentelor și faptelor din viața oamenilor și a statelor petrecute în ziua de 27 septembrie 1935.

În declarația făcută corespondenților ziarului „Izvestia”, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus:

Un sfert de veac constituie o epocă întreagă în viața omenirii. Aceasta a fost o perioadă furtunoasă. În acest răstimp, țara noastră și-a schimbat complet înfățișarea: a fost lichidat regimul burghezo-moșieresc, s-a instaurat puterea populară, socialismul triumfă în toate sectoarele economiei și vieții sociale.

România anului 1935 a fost o țară a înapoierii economice și culturale; comuniștii și ceilalți luptători

pentru democrație, pentru progres, pentru independență națională și prietenie cu Uniunea Sovietică erau supuși unor represiuni sălbatice. Pentru mine personal anul acela este legat de amintirea anilor îndelungași petrecuți la închisoare, împreună cu alți participanți la mișcarea muncitorească. La 27 septembrie 1935 mă aflam între zidurile Doftanei, pe care poporul nostru o poreclise „Bastilia românească”.

Astăzi ruinele acestei închisori sînt prefăcute în muzeu, iar în împrejurimile Doftanei, ca și în întreaga țară, clocotește munca creatoare a poporului nostru liber. La 27 septembrie 1960 noi ne aflăm la New York unde delegația Republicii Populare Române, alături de delegația Uniunii Sovietice și ale altor țări socialiste, face să răsune chemarea la pace, la înfăptuirea dezarmării generale și totale, la abolirea rușinii secolului nostru — sistemul colonial.

Acum un sfert de veac, U.R.S.S. era singura țară socialistă. Azi în lume filințează puternicul lagăr socialist, a cărui existență exercită o înfrîngătoare determinare asupra evoluției contemporane. Omenirea nu stă pe loc, ea merge înainte, spre socialism, spre bună stare, spre pace și nu există forță în lume care să poată opri acest mers irezistibil înainte.

Convorbirea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej cu corespondentul ziarului „New York Times” — Harrison Salisbury

La 30 septembrie 1960, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a primit pe corespondentul ziarului „New York Times”, Harrison E. Salisbury, la cererea acestuia și a avut cu el o convorbire.

În cursul convorbirii tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a răspuns la o serie de întrebări ale corespondentului privind propunerile guvernului român pentru înfăptuirea unei înțelegeri multilaterale interbalcanice, relațiile romino-americane, precum și unele dintre problemele principale ale sesiunii Adunării Generale.

În numărul din 1 octombrie ziarul „New York Times” publică o amplă relatare a acestei convorbiri. „Gheorghe Gheorghiu-Dej, serie ziarul, a spus ieri că o înțelegere interbalcanică ar putea fi înfăptuită fără ca statele participante să renunțe la legăturile lor cu N.A.T.O. sau cu pactul de la Varșovia”.

Reamintind conținutul propunerilor române din 1957 și faptul că ele se bucură de sprijinul majorității statelor balcanice, ziarul scrie în continuare: „Gheorghe Gheorghiu-Dej consideră că posibilitățile de cistigare a azeziunii Greciei și Turciei la propunerile sale au sporit datorită unei îmbunătățiri generale a relațiilor în regiunea balcanică.

El a spus că relațiile României cu Grecia sînt în prezent bune. Recent, cele două țări au semnat un acord care reglementează toate problemele financiare pendinte și România ajută acum Grecia în explorarea zăcămintelor petroliere. Relațiile cu Turcia, de asemenea, au luat un curs spros mai bine.

DI. Gheorghiu-Dej speră să discute planul său la Națiunile Unite cu reprezentanții grec și turci”.

După ce amintește remarcarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej că Uniunea Sovietică s-a arătat gata să

garanteze respectarea angajamentelor luate de țările balcanice în cadrul unei eventuale înțelegeri și că și celelalte mari puteri sînt gata să procedeze la fel, ziarul continuă:

„Potrivit propunerilor d-lui Gheorghiu-Dej, statele balcanice s-ar obliga să nu admită în această zonă arme nucleare, platforme de lansare de rachete sau baze străine, transformînd regiunea, după cum a spus, „într-o zonă balcanică a păcii”. El a admis că există unele diferențe în regiune în relațiile dintre unele țări, însă crede că pactul ar ajuta la înălțurarea acestora”.

„DI. Gheorghiu-Dej — arată mai departe ziarul — și-a exprimat speranța că restricțiile în comerțul dintre România și S.U.A. vor fi ridicate, permițînd dezvoltarea schimburilor dintre cele două țări. DI. Gheorghiu-Dej a menționat că în luna martie

(Continuare în pag. 4-5)

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, întrind în sediul Organizației Națiunilor Unite

Convorbirea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej cu corespondentul ziarului „New York Times” — Harrison Salisbury

(Urmare din pag. 1)

În acest an România și S.U.A. au semnat un acord prin care se reglementează chestiunile financiare pendente, afirmându-se totodată dorința reciprocă de a lărgi relațiile comerciale.

După aceea, autorul se referă la cele spuse de tovarășul Gheorghiu-Dej cu privire la dezvoltarea în interes reciproc a relațiilor comerciale romino-americane care este împiedicată de S.U.A. prin restricții la articole de export și prin proceduri greoaie și birocratice.

Ziarul amintește datele pe care le-a dat tovarășul Gheorghiu-Dej și care arată că 60 la sută din comerțul exterior al României este acoperit de schimburile cu țările socialiste. S-au dezvoltat totodată rapid în ultimii ani relațiile cu Franța, Anglia și Germania de vest.

Într-un comentariu publicat în același număr al ziarului și consacrat problemelor sesiunii Adunării Generale a O.N.U., Harrison E. Salisbury relatează declarațiile tovarășului Gheorghiu-Dej în legătură cu poziția față de dezarmare a primului ministru englez Macmillan așa cum

a reieșit din cuvântarea acestuia în fața Adunării Generale.

Salisbury scrie în această privință: „Gheorghiu-Dej a calificat cuvântarea lui Macmillan ca un pas înapoi. El a spus că propunerile primului ministru privind un studiu al experților asupra dezarmării reprezintă o măsură retrogradă și ar amina orice dezarmare reală până la paștele cailor.

Domnul Gheorghiu-Dej a reamintit că experții Ligii Națiunilor erau încă în curs de a elabora listele de armament când a izbucnit al doilea război mondial. Nu ne putem permite să pierdem atâta timp, mai ales în zilele noastre, când tehnica militară a ajuns într-o fază așa de avansată.

Esența poziției lui Macmillan, a spus d-sa, este de a se eschiva de la dezarmare și de a amina orice măsură efectivă după cum se spune, până la calendele grecești. În realitate ea ar îngropa întreaga problemă”.

Convorbirea care a apărut în „New York Times” a fost însoțită de o hartă a regiunii balcanice.

Participarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la recepțiile oferite de delegațiile Indoneziei, Bulgariei și Etiopiei

Yuni seara, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, șeful delegației R.P. Române la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a participat împreună cu tov. Ștefan Voitec la recepția oferită la hotelul „Waldorf-Astoria” de președintele Indoneziei, Sukarno. În cursul recepției tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej s-a întreținut cordial cu președintele Sukarno. Președintele Sukarno și-a amintit cu multă plăcere de vizita pe care a făcut-o în cursul acestui an în Republica Populară Română.

El și-a exprimat din nou recunoștința pentru primirea călduroasă pe care i-a făcut-o poporul român în timpul acestei vizite.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, a participat de asemenea împreună cu tov. Ștefan Voitec la recepția oferită de Todor Jivkov, conducătorul delegației R.P. Bulgaria la O.N.U. și la recepția oferită la hotelul „Pierre” de către Akliu Habte Vold, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al Etiopiei, șeful delegației etiopiene la O.N.U.

Au devenit larg cunoscute în lumea întreagă istoricele propuneri ale Uniunii Sovietice privind înfăptuirea dezarmării generale și totale sub un control internațional sever, lichidarea cât mai grabnică a rușinșului sistem colonial și altele. Cine ar putea să bareze calea spre inimile oamenilor a unor asemenea istorice propuneri? Nimeni. Din cale afară de iritat pentru faptul că planurile de a-l izola pe N. S. Hrușciiov și celelalte delegații din țările socialiste nu i-au reușit, Occidentul a încercat și imposibilul. Lui Macmillan, primul ministru al Angliei, i-a revenit „sarcina” să risipească impresia profundă, favorabilă cuvântărilor delegațiilor țărilor socialiste. Macmillan a consimțit să părăsească o foarte „interesantă” vinătoare de potir-nichi și s-a înfățișat la O.N.U. ca să dea „riposta”, în numele tuturor țărilor occidentale, propunerilor sovietice. Dintru început, H. Macmillan a prezentat în culori trandafirii relațiile dintre colonialiști și victimele lor de pe teritoriile africane ale Angliei. Se prea poate ca Macmillan să fi avut o criză de uitare și să nu-și fi adus aminte de represaliile singeroase din Cipru, de jefuirea Indiei și închisorile în care au stat printre alții și Jawaharlal Nehru, dar reprezentanții din sală ai unor țări care au avut de îndurat stăpînirea colonialistă engleză nu uită.

Premierul englez s-a referit și la problemele dezarmării. Mai bine zis a căutat să ocolească această problemă, bătînd apa în piuă despre „control”, susținînd de fapt, ca și Eisenhower, controlul asupra înarmării și nu asupra dezarmării, reluînd formula de eschivare obișnuită a puterilor occidentale că Uniunea Sovietică n-ar vrea să accepte un control eficace. Replica a venit pe loc, din partea lui N. S. Hrușciiov, care a spus de la locul său:

— Acceptați dezarmarea și noi vom accepta orice control!

★

În momentul de față una din importante probleme în discuție la O.N.U. este cea a stabilirii ordinii de zi. Aceasta nu este o formalitate așa cum s-ar părea, ci o chestiune de esență. Puterile occidentale, urmărind torpilarea rezolvării celor mai importante probleme, au făcut diverse manevre pentru ca tocmai acestea să nu fie discutate în Adunarea Generală, ci în

diverse comitete. În ședința din 1 octombrie, Uniunea Sovietică a propus spre examinare Adunării Generale un proiect de rezoluție în care propune ca la ședințele plene ale Adunării Generale să fie discutate problema dezarmării, problema acțiunilor agresive ale S.U.A. împotriva Uniunii Sovietice și Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale. Acestea au fost recomandate de Comitetul General, la presiunea S.U.A., să fie discutate doar în Comitetul Politic.

În ziua de 30 septembrie, în fața clădirii O.N.U., într-un cadru solemn au fost înălțate drapelele de stat ale celor 16 țări admise recent în O.N.U. Admiterea în Organizația Națiunilor Unite a țărilor care și-au dobîndit recent independența arată linia pe care trebuie să meargă în viitor O.N.U., aceea de a deveni atotcuprinzătoare, reprezentînd toate popoarele din lume. Dar în O.N.U. și în momentul de față dănuie o situație anormală. Un popor de 600 milioane, cum este poporul chinez, unul din întemeietorii O.N.U., este lipsit de posibilitatea de a-și spune cuvîntul. Tot așa se târăgănează și admiterea Republicii Populare Mongole în O.N.U. Structura actuală a organelor O.N.U. permite ca grupul de state imperialiste să exercite presiuni asupra O.N.U. Așa s-a întâmplat și cu prikejul intervenției imperialiste în Congo, cînd secretarul general al O.N.U. Dag Hammarskjold, susținător al intereselor imperialiste, a sprijinit, cu ajutorul trupelor O.N.U., guvernele marionetă, trădătoare și nu guvernul legal al lui Patrice Lumumba.

În cursul zilei de 1 octombrie și în ziua de 3 octombrie, în cadrul discuției politice generale a luat cuvîntul N. S. Hrușciiov. Cuvîntările sale au făcut o impresie adîncă, fiind subliniate în repetate rînduri de puternice aplauze. N. S. Hrușciiov a demascat monstruoasa nedreptate care i se face poporului chinez, al cărui loc în O.N.U. este uzurpat de stafia ciankaișistă. În cuvîntarea sa din 3 octombrie, șeful guvernului sovietic s-a referit încă o dată la problema organului executiv al O.N.U. N. S. Hrușciiov a arătat că datorită actualei structuri a organelor O.N.U., „există o orientare unilaterală în activitatea Națiunilor Unite în activitatea Adunării Generale, a Consiliului de Securitate și a Secretariatului

lui General, mină un grup cu S.U.A., ia este în posesia dreptului cel

Forțele cel puternice — Statele Unite iar dacă ave lalte țări soc tele țări col că de partea pace se află ci și puterea Dacă nu s acestea, atun Națiunilor U ționa.

Da, atunci totul import putea să-și sa principal între popoare

Referindu-s buie să-l ait înăbuși focar ar apare el, tat că: „Acel mai ținînd se turor celor t ținînd seama relor colonial, tat în continu singura soluți unui organ e trei grupuri zentate tr acești oameni ririle Consiliu ale Adunării

Cele susținu atîta temeinic bucură de apî numai al re socialiste, ci ș asiatică. Preș pildă, a ară slăbită prin străvechi și fr cerut, de aser lui Organizaț din zona răz și revizuirea nelor O.N.U., așa fel încît s. reală a lumii

În ci și seara zăca de torii care s-au O.N.U., (cu ex glez care a re surd al guvern blema repreze schimbat nimi tatea reprezen „Refuzînd Chi

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, dînd mîna cu dr. Gunapala P. Malalasekera, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Ceylonului la București, membru al delegației Ceylonului la O.N.U.

E LA O. N. U.

dată do
în frunte
ainare nu
r potrivit

cele mai
netică și
țin egale,
și cele-
m și fos-
limpede
toare de
dreptatea,

de toate
rganizația
tea func-

rde întru-
că nu va
sarcina
rea păcii

care tre-
cela de a
oriunde
ov a ară-

face nu-
rezele tu-
de state,
ele popoa-
ea, a ară-

Hrușciov,
fi crearea
care cele
fi repre-

ru ca
ască hotă-
uritate și

mentate cu
Hrușciov se
originiul nu

or țării
țări afro-
karmo, de
N.U. este

a națiunii
hinei. El a
area sediul-
or Unite

precum
U., a orga-
atului ei în
scă situația
ne".

din
orie, vorbi-
la tribuna
gatului
mentul ab-

ci că în pro-
nei nu s-a
inut necesi-
i în O.N.U.
de a fi re-

prezentată în O.N.U.—a spus Krishna Menon, reprezentantul Indiei — O.N.U., stidind rațiunea, nesocotește adevărata stare de lucruri". Ministrul Afacerilor Externe al Ghanei, Adjei, a spus: „Dacă O.N.U. se va orienta în activitatea sa după considerente de ideologie, ea va trăda principiul universalității. Este primejdios să se considere că numai calea capitalistă urmată de Occident este justă”.

Cu mult interes a fost urmărită cuvântarea tovarășului János Kádár, șeful delegației R.P. Ungare. Șeful delegației ungare a relevat faptul că în timp ce U.R.S.S. și celelalte țări socialiste au venit la Adunarea Generală cu propuneri noi în domeniul dezarmării, conducătorii N.A.T.O. au marcat deschiderea sesiunii Adunării Generale a O.N.U. prin desfășurarea unor mari manevre militare. János Kádár a sprijinit întru totul propunerile sovietice privind dezarmarea generală și totală sub un control internațional sever și a subliniat că a sosit timpul ca sistemul colonial să fie lichidat complet și definitiv.

János Kádár a înfățișat fapte elocvente care demonstrează succesele obținute de Ungaria în anii puterii populare, arătând că de la eliberare și pînă în prezent creșterea producției industriale a fost în medie de 11 la sută pe an față de 1 la sută în anii 1920—1945. El a demască presiunile la care s-au dat S.U.A. pentru a include pe ordinea de zi a Adunării Generale așa numita „problemă ungară”, „care nu este decît o intrigă, o campanie de calomnii îndreptată împotriva a două state membre ale O.N.U. — Uniunea Sovietică și R.P. Ungară”.

★

La 4 octombrie, în cadrul ședinței plenare de dimineață a Adunării Generale, a continuat discuția politică generală.

Primul a luat cuvîntul șeful delegației R.S.S. Ucrainene, N. V. Podgornii.

N. V. Podgornii a atras atenția asupra înruderii politicii S.U.A. și politicii R.F.G. în problema dezarmării.

Primul ministru al Libanului, Saeb Salam, a salutat cele 16 țări noi care au fost primite ca membre ale O.N.U. și a cerut lărgirea componenței Consiliului de Securitate și a Consiliului Economic și Social al O.N.U.

Ministrul Afacerilor Externe al Greciei, Averoff, s-a referit pe larg în cuvîntarea sa la propunerile R.P. Romîne: „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state euro-

pene aparținînd unor sisteme social-politice diferite”. El a arătat că un element constructiv al acestor propuneri este sublinierea necesității unor relații de bună vecinătate între țările cu sisteme sociale și politice diferite.

Cu toate aceste afirmații Averoff a invocat diferite pretexte pentru a justifica atitudinea practic negativă a guvernului grec față de propunerile R.P. Romîne.

★

Deși a trecut puțin timp de la deschiderea lucrărilor celei de a 15-a sesiuni a O.N.U., se poate observa de pe acum existența a două linii în politica externă. Una este linia apărării intereselor omenirii, a apărării păcii, a destinderii încordării internaționale, a realizării dezarmării generale și complete sub un control internațional riguros, a eliberării popoarelor din colonii, linie susținută consecvent de către toate țările socialiste și alte țări iubitoare de pace. Cealaltă este linia puterilor occidentale care încearcă torpilarea oricăror tratative rodnice, pentru a putea continua nestingherite cursa înarmărilor, războiul rece, menținerea colonialismului.

Deosebit de semnificative în această direcție sînt răspunsurile date scrisorii din 20 septembrie, semnată de președintele Ghanei, primul ministru al Indiei, președintele Indoneziei, președintele R.A.U. și președintele Iugoslaviei, în care se recomandă ca guvernele U.R.S.S. și S.U.A. să reia contactele întrerupte în ultimul timp. În timp ce președintele S.U.A. Eisenhower, s-a grăbit să refuze net și categoric, N. S. Hrușciov a arătat în scrisoarea sa de răspuns: „După convingerea profundă a guvernului sovietic, actuala stare a relațiilor dintre U.R.S.S. și S.U.A., care s-au înrăutățit, poate fi lichidată. Pentru aceasta este însă necesar să se recunoască în mod clar care a fost cauza înrăutățirii acestor relații, să se recunoască în mod clar că această înrăutățire a fost provocată de acțiunile perfide fără precedent ale guvernului S.U.A., care a mers pe calea înfăptuirii acțiunilor agresive provocatoare împotriva Uniunii Sovietice. Cu alte cuvinte, sîntem gata să luăm contact și să ducem tratative cu președintele și cu guvernul Statelor Unite ale Americii, scontînd că guvernul S.U.A. va găsi curajul pentru a condamna aceste acțiuni care au provocat înrăutățirea relațiilor sovieto-americane și că va manifesta bunăvoință în ce privește îmbunătățirea în practică a acestor relații”.

N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Kwame Nkrumah, președintele Republicii Ghana, stînd de vorbă în clădirea reprezentantului permanent al U.R.S.S. de la O.N.U. din New York

Oamenii muncii din New York îl salută pe N. S. Hrușciov

La 3 octombrie, în apropierea clădirii reprezentanței sovietice la New York, care în momentul de față este reședința lui N. S. Hrușciov, a avut loc o demonstrație a oamenilor muncii din New York.

La demonstrație au luat parte lucrătorii din industria de confecții, muncitorii din industria de încălzire, textile și din alte ramuri industriale. Mulți dintre ei purtau lozinci: „Sindicatul din New York salută vizita lui N. S. Hrușciov”, „Sindicatul din New York, sint pentru pace și dezarmare”, „Sindicatul din New York sprijină propunerea de a se pune capăt colonialismului”.

Participanții la demonstrație veneau direct de la lucru, ei veneau aci înfruntînd puternicele cordoane polițienești, care nu au putut întinzi pe partizanii păcii și prieteniei între popoare. Ei veneau pentru a declara că sint de acord cu poziția adoptată la sesiunea O.N.U. de către N. S. Hrușciov, conducătorul delegației sovietice, pentru a se pronunța în favoarea dezvoltării relațiilor de prietenie între S.U.A. și U.R.S.S. O parte a străzii pe unde trecea demonstrația devenise neîncăpătoare. Ea devenise neîncăpătoare pentru sutele de oameni ai muncii din New York.

Cîtă forță, cîtă hotărîre exprimau figurile demonstrațiilor cînd scandau: „Nu mai vrem războaie!”, „Vrem pace!”, „Vrem dezarmare!”. În încheierea demonstrației un grup de participanți au vizitat reprezentanța sovietică și au transmis lui N. S. Hrușciov flori.

Ei au transmis de asemenea o scrisoare din partea Consiliului sindical de luptă pentru pace din New York în care se spune printre altele: „Sîntem oameni care năzuim spre pace în întreaga lume... Salutăm propunerea premierului Nikita Hrușciov și modul său de a pune problemele care trebuie să fie rezolvate în numele păcii. Muncitorii sint vital interesați în lichidarea războiului rece, în dezvoltarea comerțului dintre Est și Vest și în dezarmare. Pentru obținerea păcii sint necesare eliberarea popoarelor coloniale și reprezentarea Chinei în O.N.U.”.

Sîntem un grup de membri de rînd ai sindicatelor din New York grupate în Consiliul luptei pentru pace, se spune în încheierea scrisorii. Ne dăm seama cîtă importanță are pentru muncitorii americani discutarea acestor probleme la Adunarea Generală de către conducătorii statelor din lume.

Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ștefan Voitec întreprîndu-se cu Doudou Diouf, ministrul Afacerilor Externe al Senegalului și Albert Balima, director al cabinetului politic din Ministerul Afacerilor Externe al Voltei Superioare

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a oferit un dîneu la sediul misiunii permanente a R. P. Romîne de pe lîngă O.N.U., în cinstea reprezentanților noulor state independente care au devenit de curînd membre ale O.N.U. În clișeu: tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, întreprîndu-se cu Louis Rakotomalala, ambasador al R. Malgașe.

Trei ani de la lansarea primului satelit artificial al Pământului

Cu trei ani în urmă, la 4 octombrie 1957, oamenii de știință sovietici au lansat primul satelit artificial al Pământului. Evenimentul acesta a marcat un moment epocal în istoria civilizației. Poarta spre infinitul spațiu interplanetar a fost deschisă.

Impresia produsă de lansarea primului sputnik a fost colosală. Milioane și milioane de oameni din întreaga lume își îndreptau ochii, în acea vreme, spre bolta înstelată, căutând să zărească primul corp ceresc făcut de mîna omului. În numai câteva zile, cuvîntul rusesc sputnik s-a înecat în toate limbile. Oamenii de știință din toate țările și-au manifestat admirația și entuziasmul față de această înfăptuire măreață a științei și tehnicii sovietice. „Luna artificială sovietică — spunea, de pildă, renumitul astronom britanic H. Jones — constituie o realizare uimitoare, o contribuție de neprețuit la anul geografic internațional și la știință în general”.

Cei trei ani care au trecut de la lansarea primului satelit artificial al Pământului sînt ani de rodnice și grandioase realizări în cucerirea Cosmosului. Savanții sovietici, care s-au situat și se află în avangarda științei mondiale, au înfăptuit în acest interval de timp o serie de experiențe uimitoare care apropie din ce în ce mai mult momentul cînd primul astronaut își vor lua zborul în spațiul sideral. Astfel, la 3 noiembrie 1957, a fost lansat pe orbită Sputnik II, iar la 15 mai 1958, — Sputnik III. La începutul anului 1959, în Uniunea Sovietică a fost lansată racheta cosmică „Lunik I” care, după ce a trecut prin apropierea Lunii, s-a avîntat la milioane de kilometri de planeta noastră, devenind prima planetă artificială a sistemului solar. În același an, la 12 septembrie, a fost lansată racheta „Lunik II”, care a atins suprafața Lunii și a depus acolo un fantom cu stema Uniunii Sovietice, iar la 4 octombrie a fost lansat „Lunik III”, care a fotografiat, pentru prima oară, partea invizibilă a Lunii.

Anul 1960 a fost și el deosebit de bogat în realizări. În acest an, la 15 mai, a fost lansată în văzduh prima navă cosmică, iar la 19 august, cea de a doua navă cosmică, pe bordul căreia se aflau și animale de experiențe, care după un zbor de 24 de ore în jurul Pământului s-au întors nevătămate. Astfel, a fost demonstrată practic posibilitatea revenirii pe Pământ a astronautilor, porniți în cercetarea Cosmosului.

Bilanțul de trei ani al eforturilor îndreptate spre cucerirea Cosmosului este extrem de bogat. În acest răstimp, Uniunea Sovietică nu numai că și-a păstrat avantajul pe care-l avea în 1957 față de S.U.A., dar l-a și mărit simțitor.

Uniunea Sovietică, gloriosa constructoare a comunismului, militantă neobosită pentru apărarea păcii și consecventă pentru folosirea tuturor cuceririlor științei în scopuri pașnice.

MAREA SĂRBĂTOARE A POPORULUI CHINEZ

În viața popoarelor există evenimente pe care ele le consideră printre cele mai de seamă jaloane din istoria lor. Un astfel de eveniment a avut loc cu 11 ani în urmă și în viața poporului chinez. Astăzi, la 1 octombrie 1949, a fost proclamată Republica Populară Chineză.

Instaurarea orînduirii democrat-populare în China a avut drept urmare descătușarea forțelor creatoare ale harnicului popor chinez, care a pornit cu elan nestăvilat la muncă pentru făurirea unui viitor fericit. Și, succesele dobîndite în această direcție sînt dintre cele mai remarcabile. A fost terminată în linii mari reconstrucția economiei naționale. Pornind la construirea bazelor socialismului, poporul chinez a înfăptuit înainte de termen principalii indici ai primului și ai celui de-al doilea plan cincinal. În țară au fost construite numeroase fabrici și uzine noi, dotate cu utilaj modern. Producția industrială a crescut într-un ritm intens.

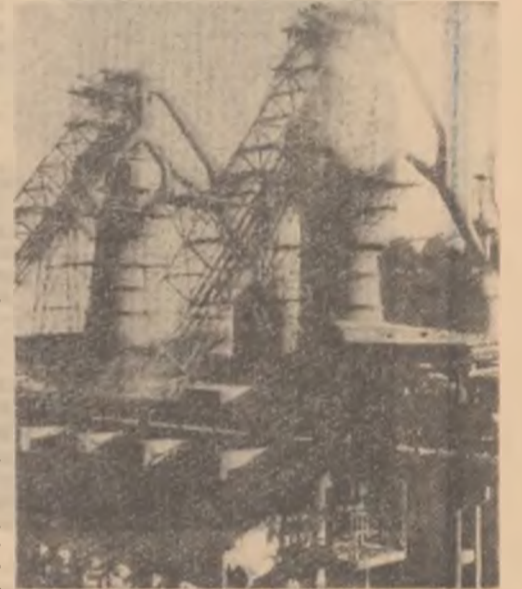
Succesele poporului chinez umplu de bucurie inimile oamenilor muncii din țările socialiste. Ele nu sînt însă deloc pe placul imperialiștilor în frunte cu monopoliiștii din S.U.A. care nu vor să se împă-

ce nici în ruptul capului cu noile rînduiri democratice stabilite în China și de aceea caută pe toate căile să discrediteze China populară, să o izoleze de restul lumii. Politica furibundă de discriminare față de R. P. Chineză își găsește expresia și în încercările guvernanților din S.U.A. de a priva în mod ilegal poporul chinez de dreptul său de a fi reprezentat în Organizația Națiunilor Unite.

Uniunea Sovietică, țările socialiste și numeroase țări afro-asiatice sînt însă alături de R. P. Chineză și depun eforturi susținute pentru ca marea Chină populară să-și ocupe locul în rîndul Națiunilor Unite. Susținind acest lucru la O.N.U., tovarășul N. S. Hrușciiov a spus în una din recentele sale cuvîntări ținute la O.N.U.: „Fără China nu poate exista dezarmare, fără China, Organizația Națiunilor

Unite nu-și poate desfășura activitatea în mod normal”.

Republica Populară Chineză promovează cu consecvență o politică externă de pace; se pronunță pentru coexistența pașnică, pentru soluționarea tuturor litigiilor internaționale pe calea tratativilor.

Furnalele de la întreprinderea siderurgică din Hantan (R. P. Chineză)

11 ani de la proclamarea Republicii Democratice Germane

La 7 octombrie 1960 se împlinește 11 ani de la crearea Republicii Democratice Germane, eveniment de mare însemnătate în viața poporului german și în viața internațională. Pentru prima oară în istoria Germaniei a fost făurit un stat al muncitorilor și țăranilor, în care poporul și-a luat soarta în propriile sale mâini, pornind cu hotărîre pe drumul democrației și socialismului.

În cei 11 ani ce au trecut de la acest important eveniment, oamenii muncii din R.D.G., eliberați de exploatare și povara militarismului, au obținut succese remarcabile în opera de construire a socialismului, în întărirea economică și politică a statului lor democrat-popular. Sub con-

ducerea Partidului Socialist Unit din Germania, oamenii muncii din R.D.G., au reușit ca în acești ani să înlăture urmările dezastruoase ale războiului. Producția industrială a sporit în acest timp de mai bine de trei ori față de nivelul antebelic. În agricultură se dezvoltă cu succes procesul de transformare socialistă a satului. Au fost înființate peste 10.000 de cooperative agricole de producție. Economia R.D.G. ca și economia celorlalte țări socialiste, nu cunoaște fenomenele de criză, nici șomajul, caracteristice economiei capitaliste. Nivelul de trai material și cultural al poporului a crescut simțitor.

Planul septenal pe 1959 — 1965, adoptat la 1 octombrie 1959 de către Camera Populară a R.D.G., cuprinde prevederi importante pentru dezvoltarea în continuare a economiei țării și pentru creșterea bunăstării poporului. Potrivit acestor prevederi, în 1961 Republica Democrată Germană va întrece Republica Federală Germană în ceea ce privește consumul pe cap de locuitor la principalele produse alimentare și articole de larg consum. Pentru anul 1965 se prevede ca producția industrială să crească cu 188 la sută față de anul 1958, iar salariul real al lucrătorilor din industrie și al funcționarilor va spori cu 60—65 la sută față de același an.

Republica Democrată Germană este un factor activ în uriașul front al luptătorilor pentru pace din lumea întreagă, în frunte cu Uniunea Sovietică. Propunerile constructive ale guvernului R.D.G. privind unificarea pașnică a Germaniei, relațiile de bună vecinătate stabilite cu R. P. Polonă și R. S. Cehoslovacă, sprijinul efectiv acordat propunerilor Uniunii Sovietice în problema dezarmării generale și complete, sînt doar câteva din acțiunile întreprinse de R.D.G., care confirmă cu tărie politica sa de pace.

Aspect de la instalațiile cocseriei din Lauchhammer (R. D. Germană). Inginerul E. Dombrowe la lucru.

F. S. M. la a 15-a aniversare

S-a împlinit, la 3 octombrie, un deceniu și jumătate de existență a Federației Sindicale Mondiale. Constituită în 1945, la Paris, ca urmare a nestăvilului avînt unitar ce caracterizează mișcarea sindicală din toată lumea, F.S.M. a parcurs acești 15 ani sub semnul luptei necurmate și combative pentru interesele vitale ale celor ce muncesc, pentru libertate, democrație și pace.

Insemnătatea deosebită pe care o are existența F. S. M. în epoca noastră, rezultă din faptul că sub steagul ei s-au încolonat sindicatele, atît din țările lagărului socialist, cît și o bună parte a celor din lumea capitalistă. F.S.M. este, astfel, o organizație care unește majoritatea oamenilor muncii din lume, demonstrînd, o dată mai mult, că interesele lor sînt comune, indiferent de convingeri politice, credințe religioase, rasă sau naționalitate. La întemeiere, F.S.M. avea 67.000.000 de membri, iar astăzi numărul lor depășește 101 milioane. Aceasta, în pofida faptului că monopolurile imperialiste au provocat, în 1949, o sciziune în rîndurile F.S.M.

Prin intermediul centralelor sindicale naționale afiliate și a Uniunilor Internaționale ale Sin-

dicatelor (departamente profesionale pe ramuri de producție), Federația Sindicală Mondială mobilizează și organizează masele largi muncitoare din lumea capitalistă ridicîndu-le la luptă dîrză pentru drepturi economice, sociale, libertăți democratice și pace. Demonstrînd falimentul manevrelor scizioniste, la acțiunile inițiate de F.S.M. participă și mase numeroase de oameni ai muncii din organizațiile sindicale scizioniste C.I.S.L. (asemnumita Confederație internațională a sindicatelor libere) și C.I.S.C. (Confederația internațională a sindicatelor creștine). Astfel, mișcarea grevistă din țările capitalului a înregistrat un avînt nemaiîntîlnit, numai în ultimii trei ani luînd parte la greve 40 milioane de oameni ai muncii.

Lupta pentru asigurarea păcii, pentru triumful coexistenței pașnice înseamnă a pune friu coaliției capitalului monopolist și forțelor militariste, care caută, prin cursa înarmărilor și ațîțarea „războiului rece”, să întîrzie dezvoltarea societății. De aceea, în activitatea sa, F.S.M. pornește de la considerentul că lupta pentru menținerea păcii este indisolubil legată de toate celelalte interese ale oamenilor

muncii, fiind totodată cea mai importantă.

O mărturie vie a faptului că oamenii muncii de pretutindeni înțeleg că programul de luptă pentru pace al F.S.M. este în-suși programul lor de luptă, sînt acțiunile tot mai hotărîte ale sindicatelor de cele mai diferite orientări politice pentru trucidarea în viață a acestor obiective. Marile inițiative de pace ale U.R.S.S., și în primul rînd propunerile cu privire la realizarea dezarmării generale și totale, rezolvarea tuturor problemelor litigioase pe calea tratativilor, încheierea grabnică a Tratatului de pace cu Germania, lichidarea situației anormale din Berlinul occidental și stăvilirea înarmării atomice a armatei revanșarde vestgermane, găsesc cel mai larg sprijin în rîndul oamenilor muncii și sindicatelor de toate orientările din Franța, Anglia, Japonia, Republica Federală Germană și din marea majoritate a țărilor lumii.

Activînd cu consecvență sub steagul de luptă al Federației Sindicale Mondiale, pentru unitatea de acțiune a tuturor celor ce muncesc, oamenii muncii și sindicatele din R. P. Romîni își aduc permanent contribuția lor activă la succesul țelurilor nobile înscrise în programul F.S.M.

PENTRU TRIUMFUL PRINCIPILOR COEXISTENȚEI PAȘNICE

Tractoristul Al. Tilvan, de la S.M.T. Cătușeni, citind în clipele de răgaz ultimele știri privitoare la lucrările sesiunii O.N.U.

CU TOT SUFLETUL ALĂTURI DE **SOLII PĂCII**

Cuvinte pline de mândrie și recunoștință, cuprinse în moțiuni, mesaje și telegrame, iau în aceste zile calea depărtărilor ca să transmită delegației romine la actuala sesiune a O.N.U. salutul plin de căldură al întregului nostru popor muncitor, adevărată și deplină de strălucita salie de pace adusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej prin cuvântarea rostită în fața reprezentanților a 96 de state ale lumii. În zeci și sute de adunări, oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare dau glas sentimentelor de adâncă recunoștință față de activitatea delegației romine, care, alături de delegațiile țărilor socialiste, exprimă cu claritate și forță de convingere poziția constructivă a R.P.R. în principalele probleme ale vieții internaționale.

Cu îndelungi ovații a fost adoptată a asemenea moțiuni în cadrul marii adunări a metalurgiștilor de la Uzinele „Timpuri Noi”. Cu acest prilej, unul dintre numeroșii muncitori înscriși la cuvânt, strungarul Petre Pavel, a spus: „Sintem ferm convinși că traducerea în viață a propunerilor delegațiilor Uniunii Sovietice, țării noastre și ale celorlalte țări socialiste, va duce la instaurarea unui climat de încredere reciprocă și de colaborare între toate statele. Urăm succes deplin delegației noastre, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Asigurăm totodată partidul și guvernul că nu vom precupeți nici un efort pentru a obține în viitor noi succese în munca noastră”.

„Ne bucurăm din toată inima — scriu în mesajul lor învățătorii și profesorii din orașul Timișoara — că propunerile delegației romine au fost incluse pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. și încredințăm delegația țării noastre, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, că nu vom precupeți nici un efort pentru educarea tinerei generații a patriei în spiritul ideilor păcii și înțelegerii între popoare”.

Salutând înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a O.N.U. a propunerii țării noastre referitoare la acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii legăturilor de bună vecinătate între state aparținând unor sisteme social-politice diferite, muncitorii de la Uzina „Nicolae Cristea” din Galați glăsuiau în scrisoarea adresată tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej: „În portul Galați pot fi văzute zilnic vase

sub pavilioanele Turciei, Greciei și altor state. Marinarii sosiți acolo, indiferent de convingeri politice, sînt primiți cu ospitalitate. Atît ei cît și noi dorim pacea, vrem să trăim în prietenie. Iată căror năzuințe trebuie să dea glas delegații țărilor intrunite la cea de-a XV-a sesiune a O.N.U.”.

Într-o adunare a oamenilor muncii din agricultura regiunii Timișoara, tractoristul Vasile Voichită, Erou al Muncii Socialiste, a declarat: „Am luat cunoștință cu mult interes și emoție de cuvântarea rostită de iubitul sol al poporului nostru în fața înaltului for internațional de la New York. Cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej au ogîndit pe deplin năzuințele și interesele întregului nostru popor, ale tuturor oamenilor de bună credință din lume. Ne angajăm să luptăm cu toate forțele pentru a ne aduce contribuția la triumful cauzei păcii și progresului în lume”.

În ultimele zile, asemenea adunări în cadrul cărora s-au adoptat moțiuni către delegația țării noastre la O.N.U., au avut loc în nenumărate întreprinderi și instituții, precum și în comune ca Simihaiu de Cimpie, raionul Beclean, Gurba, raionul Ineu, Filipeștii de Pădure, raionul Cîmpina și altele, în gospodăriile agricole de stat, institute de cercetări agricole și centre mecanice.

Un grup de colectiviști din satul Bucumeni, regiunea București, aflați la recoltatul porumbului, urmăresc cu o deosebită atenție știrile apărute în presă cu privire la lucrările celei de a 15-a sesiuni a O.N.U.

Puternicul ecou internațional al propunerilor delegației romine

Să strîngem
mîna prietenească a vecinilor

În numărul din 29 septembrie al ziarului „AVGHI” a apărut în pagina I-a un articol intitulat: „Propunerile vecinilor” în care se spune: „Poporul grec a primit cu vie satisfacție cuvintele calde ale delegației romine și bulgare la O.N.U. în favoarea creării unei zone de pace în Balcani.”

Mîna pe care încă o dată ne-o întind cordial vecinii noștri din nord, guvernul are datoria să nu o respingă. Poziția sa negativă față de orice propunere de pace și prietenie adresată de vecinii noștri romini și bulgari este depășită. Menținîndu-se mai departe pe această poziție, Grecia riscă să rămînă izolată, să devină un întîrziat al războiului rece”.

Pentru o înțelegere interbalcanică

Majoritatea ziarelor grecești publice convorbirea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu corespondentul ziarului „New York Times”. Ziarul „To Vima” subliniază în mod special acele pasaje din interviu care se referă la problema înfăptuirii unei înțelegeri multilaterale interbalcanice. Trimisul special al ziarului la O.N.U. remarcă în comentariul său ecoul favorabil de care se bucură propunerea romină „Acțiunii pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite”, în rîndul țărilor neutre și totodată este de părere că poziția acestora care ar dori să respingă această propunere este dificilă.”

Reproducînd convorbirea tovarășului

șului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu corespondentul ziarului american, ziarul „Avghi” publică totodată un comentariu al trimisului său special la O.N.U. Printre altele, în comentariu se arată că un discurs pozitiv al Greciei în cadrul Adunării în care să se aprobe ideile privind înfăptuirea unei înțelegeri multilaterale interbalcanice conținute în propunerea romină, ar crea premisa unor contacte neoficiale la O.N.U., punînd bazele unor convorbiri viitoare, esențiale pentru reglementarea situației din Balcani.

„Lumea are azi un singur drum”

Ziarele poloneze au publicat, în cadrul corespondențelor de la O.N.U., relatări ale cuvîntării rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Adunarea Generală a O.N.U.

Expunînd ideile principale cuprinse în această cuvîntare, ziarul „TRYBUNA LUDU” subliniază că șeful delegației romine a definit cu claritate rotul Organizației Națiunilor Unite în general, și al sesiunii actuale în special, sesiune care are de luat hotărîri în probleme atît de importante ca cea a lichidării sistemului colonial și a dezarmării generale și complete. Gheorghiu-Dej, scrie „Trybuna Ludu”, a subliniat că lumea are azi un singur drum și anume: drumul coexistenței pașnice.

„Trybuna Ludu” reține, de asemenea, ideile formulate de șeful delegației romine în problema germană. În mod special este subliniată însemnătatea faptului că tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a reinnoit propunerea de a se încheia un tratat de înțelegere și securitate colectivă între statele balcanice pentru asigurarea păcii în această regiune.

Pentru pace și colaborare între popoare

Întreaga omenire are ochii ațîntiți către Organizația Națiunilor Unite, acolo unde se dezbate în aceste zile, marile probleme ale epocii noastre. Pe drept cuvînt, actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. este socotită istorică. De la înalta ei tribună, tovarășul N.S. Hrușciiov a dat glas năzuințelor tuturor popoarelor lumii, cerînd rezolvarea urgentă a celor două mari probleme: lichidarea odiosului sistem colonialist și înfăptuirea dezarmării generale și complete. Epoca noastră nu mai poate îngădui ca milioane de oameni să fie ținuți în robie și foame, și nu poate îngădui ca un pumn de miliardari și fabricanți de arme să împingă omenirea în prăpastia războiului.

Poporul nostru, aflat în plin avînt al construcției socialiste, este cu tot sufletul pentru eliberarea popoarelor coloniale și năzuiește către o pace trainică și îndelungată, condi-

ția cea mai de seamă pentru împlinirea mărețelor sale planuri de construcție pașnică.

Sintem cu inima lîngă delegația romină, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care exprimă cu fermitate năzuințele și voința de pace a poporului nostru.

NICOLAE JIANU
scriitor

★

Sînt directoarea școlii de 7 ani din comuna Gruiu, raionul Oltenița. Aici, în mijlocul elevilor noștri, toți fii și fiice de țărani muncitori, care chiar în aceste zile pun temelii unei gospodării colective, am citit cu mare interes cuvîntarea tovarășului Hrușciiov rostită la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

Îmi amintesc de zilele cînd părinții au venit cu tinerele lor vîrstare să le inscrie la școală. Am citit în ochii lor marea dragoste pentru micuții ce treceau pentru prima dată pragul școlii. La acești părinți, la copilașii lor, m-am gîndit cînd am citit declarația guvernului U.R.S.S. în problema dezarmării. Totodată citind declarația cu privire la acordarea independenței țărilor coloniale, mi s-a îndreptat gîndul la părinții din țările subjugate de imperiaștii, ai căror copii nu cunosc fericirea de a învăța într-o școală ca a noastră. Iată de ce mi-au mers la inimă cuvintele șefului guvernului sovietic, care s-a ridicat în apărarea libertății și păcii milioaneilor de părinți din întreaga lume, spre fericirea lor și pentru viitorul luminos al copiilor lor.

Prin munca mea de zi cu zi pentru educarea elevilor, sprijin cu toate forțele mele această nobilă activitate pusă în slujba păcii și fericirii popoarelor.

DOINA POPA
directoarea școlii de 7 ani,
comuna Gruiu, raionul
Oltenița